

У дитинстві часто чував біля батькової криниці загадкове слово «Макортёт»: **на Макортéті, із Макортéту, через Макортéт...** – і воно обростало казковістю...

МАКОРТЕТ – НЕ ВИГАДКА

Увімкни, читачу, інтернет, відкрий географічну мапу місцевості в Черкаській області, й у чотирикутнику Цвіткове – Савелівка – Орловець – Калинівка ти й відшукаєш МАКОРТЕТ.

До речі, його видно і з космосу...

Проте більш точні координати ти знайдеш на одній із сторінок цього *правдивого вимислу*, якщо уважно читатимеш...

Ткаченко Вячеслав Карпович

Народився в місті Новочеркаськ Ростовської області 7 травня 1940 року, а з 1945 року жив у місті Цвіткове Черкаської області.

У 1968 році закінчив Київський політехнічний інститут. Через призначення поїхав у місто Харцизьк Донецької області. Працював майстром, начальником зміни на машинобудівному заводі, завідуючим денним відділенням в Харцизькому металургійному технікумі, начальником зміни на Харцизькому трубному заводі.

Літературною діяльністю почав займатися ще в студентські роки. Написав понад сто віршів і пісень, друкувався в газеті «Вечірній Київ». У цей же час відвідував літературні вечори де слухав Василя Стуса, який, надалі, вплинув на його бачення світу.

Незважаючи на те, що жив і працював в Донецькій області, в російськомовному оточенні — завжди був патріотом України, розмовляв українською, хоча багато кому це не подобалося. Написав велику кількість творів українською мовою, створив літературні ігри для молоді, які допомагають глибше засвоїти українську мову і літературу. Останні роки працював над створенням «Грайляндії...» і «Пастушкових декамерончиків». Мріяв видати твори для широкого кола читачів. Та, на жаль, не дочекався видання книжок — його здолала хвороба...

Сподіваємося, що книга сподобається читачам, адже автор вклав у неї частку своєї душі.

МІЖ МІСТЕЧКОМ ГРАЙ І ГУЛЯЙ-СЕЛОМ

...Савелівка, Хлистунівка,
Верлівець, Цвіткове,
А у центрі ставок зниклий
Без дубів Дубове.
Саме в межах цих ще здавна
Казочки селились.
Звісно ж, з ними й їх герої
Всі тут опинились.
Живуть собі, чинять казку,
Взаєм* ходять в гості. *(взаємно)*
Щось вигадують, пліткують
Й часто миють кості,
Особливо тим нечистим,
Що на Макортеті
Поселилися окремо
Й до півнів до третіх
Роблять капості всілякі...

Казкові ж герої
В Гуляй-селі й в Грай-містечку
Живуть, і на волі
Роблять собі, що захочуть,
Й себе називають
Грайлянами...
Грайляндія! –
Гордо величають
Вони землі, що казками
Заселені густо...
А поїдь, там пошукай їх –
Не знайдеш, там – пусто!

Там тихо села вимирають,
Натоптані стежки зникають,
В полях буяють бур'яни,
Розбиті вщент старі шляхи...
І геть зневодніло Дубове*... *(рукотворний ставок)*

Купався в нім колись і я...
Яка ж здіймалась щебетня,
Коли у спеку босоноге
Збігалось лицарство! Воно
Скакало в воду з верб з розгону...
Ах, як там весело було!
І не хотілось йти додому,
Де батько вже з дубцем стояв
Й моїх пояснень вимагав:
Чому так довго я купався?
Бо ж час на пашу гнать козу*, * *(з неї все й почалося...
А звали її Сєвка...)*